

Нетрадиційні військові дії сил спеціального призначення

Навчальний посібник №18–01 «Нетрадиційні військові дії сил спеціального призначення» (Training Circular (TC) 18–01 Special Forces Unconventional Warfare) описує принципи планування та проведення нетрадиційних військових дій (НВД) силами спецназ Армії США.

У середньостроковій перспективі ЗС США будуть переважно залучені до нерегулярних військових (irregular warfare) операцій. Посібник має рекомендаційний, а не директивний характер. Він є путівником і не забороняє силам спецназ розробляти власні підходи до виконання поточних завдань. Він прояснює роль сил спецназ Special Forces, SF) військово–інформаційного супроводу (Military Information Support operations, MISO) та підрозділів зв'язків із населенням (Civil Affairs, CA) у рамках нетрадиційних військових операцій.

У цій серії (3–05) випущені також керівництва (FM), що докладно описують дії сил спецназу. Посібник призначений для командирів, офіцерів штабів, та оперативних працівників загону (оперативний загін спецназ Альфа Special Forces operational detachment A [SFODA]), ротної (оперативний загін спецназ Bravo Special Forces operational detachment B [SFODB]) та батальйонної (оперативний загін Forces operational detachment C [SFODC]) ланки.

Посібник призначений для підрозділів спецназу, проте також рекомендовано для використання в СВ для поліпшення інтеграції дій сил спецназу в плани звичайних сил.

НЕТРАДИЦІЙНІ ВІЙСЬКОВІ ДІЇ СИЛ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Видавництво
«К Н Т»
Київ – 2024

Нетрадиційні військові дії сил спеціального призначення. — Київ: «КНТ»,
Н 57 2024. — 164 с.

ISBN 978-611-01-3063-9

Навчальний посібник №18-01 «Нетрадиційні військові дії сил спеціального призначення» (Training Circular (TC) 18-01 Special Forces Unconventional Warfare) описує принципи планування та проведення нетрадиційних військових дій (НВД) силами спецназ Армії США. У середньостроковій перспективі ЗС США будуть переважно залучені до нерегулярних військових (irregular warfare) операцій.

Посібник має рекомендаційний, а не директивний характер. Він є путівником і не забороняє силам спецназ розробляти власні підходи до виконання поточних завдань. Він прояснює роль сил спецназ Special Forces, SF) військово-інформаційного супроводу (Military Information Support operations, MISO) та підрозділів зв'язків із населенням (Civil Affairs, CA) у рамках нетрадиційних військових операцій. У цій серії (3-05) випущені також керівництва (FM), що докладно описують дії сил спецназу.

Посібник призначений для командирів, офіцерів штабів, та оперативних працівників загону (оперативний загін спецназ Альфа Special Forces operational detachment A [SFODA]), ротної (оперативний загін спецназ Bravo Special Forces operational detachment B [SFODB]) та батальйонної (оперативний загін Forces operational detachment C [SFODC]) ланки. Посібник призначений для підрозділів спецназу, проте також рекомендовано для використання в СВ для поліпшення інтеграції дій сил спецназу в плани звичайних сил.

Опис

Навчальний посібник №18-01
«НЕТРАДИЦІЙНІ ВІЙСЬКОВІ ДІЇ СИЛ СПЕЦІАЛЬНОГО
ПРИЗНАЧЕННЯ»

(Training Circular (TC) 18-01 Special Forces Unconventional Warfare)

описує принципи планування та проведення нетрадиційних військових дій (НВД) силами спецназ Армії США. У середньостроковій перспективі ЗС США будуть переважно залучені до нерегулярних військових (irregular warfare) операцій.

Призначення

НП №18-01 має рекомендаційний, а не директивний характер. Він є путівником і не забороняє силам спецназ розробляти власні підходи до виконання поточних завдань. Він прояснює роль сил спецназ Special Forces, SF) військово-інформаційного супроводу (Military Information Support operations, MISO) та підрозділів зв'язків із населенням (Civil Affairs, CA) у рамках нетрадиційних військових операцій. У цій серії (3-05) випущені також керівництва (FM), що докладно описують дії сил спецназ.

Сфера використання

Посібник призначений для командирів, офіцерів штабів, та оперативних працівників загону (оперативний загін спецназ Альфа Special Forces operational detachment A [SFODA]), ротної (оперативний загін спецназ Bravo Special Forces operational detachment B [SFODB]) та батальйонної (оперативний загін Forces operational detachment C [SFODC])ланки. Посібник призначений для підрозділів спецназ, проте також рекомендовано для використання в СВ для поліпшення інтеграції дій сил спецназ в плани звичайних сил.

Застосовність

Командирам та офіцерам підготовки слід використовувати це та інші пов'язані керівництва спільно з рекомендаціями командування та Об'єднаною Стратегією Підготовки ЗС, для планування та проведення успішних операцій НВД. Дана публікація відноситься до Діючої Армії (Active Army), Національної

Гвардії\Національної Гвардії Сполучених Штатів (Army National Guard (ARNG)), Армійського Резерву Сполучених Штатів (United States Army Reserve (USAR)) якщо не вказано інше.

Інформація

Упорядником цього посібника є

Центр та Школа Спеціальних Військових Дій ім. Джона Ф. Кеннеді
Армії США (USAJFKSWCS)

Коментарі направляти до Міністерства Армії, Форма 2028,
Командувачу ЦШСВДДФК Форт Бреґг, вул.Рейлі, 2175, Тупік А,
Індекс 28310-5000

(AOJK-DTD-SF, 2175 Reilly Road, Stop A, Fort Bragg, NC 28310-5000)

Цей посібник випущено без грифів таємності.

Глава 1

ЗАГАЛЬНІ ПОНЯТТЯ

“Є інший вид військових дій – новий за методами, старий за походженням – війна партизанів, диверсантів, найманців, убивць; війна засідок замість відкритих зіткнень, інфільтрації замість відкритої агресії, що домагається перемоги виснаженням та розпорошенням ворога замість придушення його. Вона покладається на повстання.”

Президент Джон Кеннеді, 1962

Командувач Управління Спеціальних Операцій США (United States Special Operations Command (USSOCOM)) визначає НВД як операції з метою надання допомоги рухам опору або бунтівникам змусити, зруйнувати, або скинути Уряд або окупаційну силу за допомогою дій підпілля, іноземних найманців, або партизанських сил на території супротивника.

ВСТУП В НЕТРАДИЦІЙНІ ВІЙСЬКОВІ ДІЇ

1-1. Підходи США до НВД базуються на використанні політичної, військової, економічної та психологічної вразливості супротивника шляхом формування опозиційної сили опору з метою досягнення стратегічних цілей США. Історично нерегулярні військові операції застосовувалися з метою підтримки сил опору в період активних військових дій. Незважаючи на те, що такий підхід залишається основним, зміна оперативної обстановки з моменту закінчення Другої світової війни вимагає від Сполучених Штатів застосовувати нерегулярні з'єднання у сценаріях обмеженої війни (limited war).

1-2. Завдання США – створити умови для руху опору чи бунтівних сил для створення підпільних чи партизанських сил, а також допоміжних сил підтримки для кожного з цих елементів. Опозиційні сили мають підпільні групи. Збройний компонент цих груп – це партизанські війська (guerrilla force), які проявляються лише у момент конфлікту. Об'єднаний ефект двох взаємозалежних напрямів докладання зусиль і визначає, значною мірою, фінал кампанії НВД. Це збройне протистояння та підривна діяльність. Опозиція проводить військові операції, зазвичай у формі партизанської війни, проти силового апарату держави або окупаційних військ.

Конфлікт також включає в себе операції, спрямовані на розкладання морального стану ворога, його згуртованості, дисципліни, і позбавляють противника підтримки населення. Підризна діяльність послаблює противника шляхом дискредитації його можливостей управління населенням.

1-3. Директива Міністерства Оборони 3000.07, «Військові дії нерегулярних частин» (DODD Irregular Warfare,) вказує, що НВД так само стратегічно важливі, як і дії регулярних частин. Проведення НВД є міжвідомчою дією Уряду США у сферах, які часто перевершують можливості одного тільки Міністерства Оборони. Існує кілька унікальних термінів, які стосуються лише НВД (Схема 1-1). Ці терміни розроблені протягом кількох років урядовими та військовими відомствами, а також академічною спільнотою. Багато з цих термінів близькі за змістом один до одного і розглядаються в Об'єднаному Виданні 1-02 «Словник військових та пов'язаних із ними понять Міністерства Оборони» або в ОІ 3-05 «Доктрина Об'єднаних спеціальних операцій».

Схема 1-1

<p>Військові дії</p> <p>Збройний конфлікт між великими силами, у якому всі ресурси мобілізовані, а під загрозу ставиться виживання нації.</p>
<p>Партизанська війна</p> <p>Військові та паравоєнні операції на території противника, переважно силами місцевого населення.</p> <p>Повстання</p> <p>Організований рух спрямований на повалення законної влади шляхом підривної діяльності та збройної боротьби.</p> <p>Обмежені ВД</p> <p>Збройний конфлікт меншої тривалості, ніж війна, що не включає повне залучення військових сил.</p>
<p>Рух Опору</p> <p>Організовані зусилля частини цивільного населення країни чинять опір законно обраній владі або окупаційній силі, що порушує громадський порядок та стабільність.</p>
<p>Підризна діяльність</p> <p>Дії, спрямовані на підриз військової, економічної, політичної, психологічної стабільності та морального авторитету влади.</p>

РОЛЬ НВД В НАЦІОНАЛЬНІЙ СТРАТЕГІЇ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ

1-5. Три документи охоплюють національну стратегію США: «Стратегія Національної Безпеки», «Стратегія Національної Оборони» та «Національна Військова Стратегія». «Стратегія Національної Безпеки» постулює цілі Президента. «Стратегія Національної Оборони» є доповненням Міністерства Оборони до «Стратегії Національної Безпеки». «Стратегія Національної Оборони» також задає рамки для інших стратегічних рекомендацій МО, а саме щодо планування кампаній та непередбачених обставин, розвідки та розгортання сил. Цілі та завдання Президентської Стратегії Національної Безпеки спрямовують Національну Військову Стратегію. Національна Військова Стратегія фокусується на формах військової активності, визначаючи набір взаємопов'язаних військових завдань.

1-6. Підтримка Урядом США опору та заколоту може виражатися у будь-якій з наведених нижче форм:

Непряма підтримка (*indirect support*). У сценаріях обмежених військових дій (limited-war) відкрита підтримка США сил опору іноді небажана. У таких випадках Уряд США може надавати підтримку не безпосередньо через коаліцію партнерів або територію третьої сторони. Уряд США у звичному випадку обмежує непряму підтримку доставкою мат.технічної допомоги та навчанням. Обмежені військові дії є набагато вужчим середовищем, яке вимагає низькорівневих рішень всіх операцій підтримки з боку Уряду США.

Пряма підтримка (*direct support*). У переважно військових сценаріях видимість підтримки менш спірна, що розширює сферу підтримки в області логістики, навчання, консультацій. Підтримка США може включати радників у сховищах або на підконтрольних бунтівникам територіях, не в області бойових дій. Сполучені Штати також можуть підтримувати територію сусідньої країни.

Військова підтримка (*combat support*). Військова підтримка включає всі види діяльності з непрямої і прямої підтримки щодо військових операцій.

1-7. Перед прийняттям рішення про підтримку руху опору або заколоту, укладач плану має врахувати, як ідеологія та завдання повстанців зачіпають стратегічні інтереси у регіоні. Куратор має переконатися, що лідери опозиції чітко уявляють собі національну стратегію та цілі США перед тим, як він визначиться щодо доречності підтримки руху опору чи заколоту. Без чіткого розуміння бажаних ефектів та фінального стану регіону чи конфлікту неможливо оцінити, наскільки підтримка досягне бажаного результату.

1-8. Успішний планувальник зважує вигоду наданої підтримки силам опору в контексті стратегії кампанії в цілому. Він повинен допускати проведення НВД чи звичайних військових дій виходячи з власних уявлень. Підтримка сил опору не просто посилює військову складову, а також підвищує геополітичне значення даного регіону. Планувальник може вважати спеціальну підтримку найманцями можливою та доречною для посилення військової складової, але слід вважати це небажаним через політичні ризики розростання нестабільності в регіоні.

МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ СПОНСОРСТВА ЗІ СТОРОНИ США

1-9. Існує кілька ситуацій у яких НВД найбільш доречні. Незважаючи на те, що зовнішні сили можуть змінити існуюче середовище певним чином, вони не можуть штучно створити або перенести його.

1-10. Планувальник оперує двома категоріями. Перша це здійсненність. Здійсненність залежить від наявних матеріальних та людських ресурсів середовища. Друга категорія – це доречність. Доречність залежить від показників опозиційних сил.

1-11. Підрозділи НВД США мають можливості, які можуть змінювати поведінку у бік підтримки завдань США. Також вони здатні впливати на характеристики руху опору, роблячи їх більш придатними до виконання поставлених завдань. Наприклад, підрозділи НВД США можуть акцентувати відданість партизанського руху міжнародним нормам і стандартам поведінки.

1-12. Планувальник далі деталізує можливість і здійсненність сім динамічних компонент повстання. Вони докладно розглянуті у Розділі 2.

СТАН МАТЕРІАЛЬНИХ І ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ

1-13. Існують специфічні мат. та людські умови, які визначають успіх повстання та заколоту. Три основні умови це слабкість чи неконсолідованість уряду або окупаційної сили, сегментованість популяції, та відповідні географічні умови, в яких елемент може організуватися та проводити підривну діяльність, чинити військовий опір.

Слабкість чи неконсолідованість Уряду.

1-14. Обставини повинні достатньо сприяти поділу чи ослабленню організаційних механізмів, які правлячий режим використовує для контролю над населенням для того, щоб забезпечувалася можливість для сил опору успішно організувати мінімальний перелік підпільної активності. Організація успішного опору в ситуації повністю консолідованого уряду чи окупаційної сили та сильного апарату держбезпеки є дуже складним завданням. Незважаючи на незадоволеність владою з боку населення загалом, опозиція має невисокі шанси успішно створити необхідну інфраструктуру. Планувальнику необхідно розрізнити суттєві відмінності у можливостях різних груп з контролю за населенням. Випадкова іноземна окупаційна сила не має тих же можливостей, як диктаторський режим, що існує протягом багатьох років і консолідував владу.

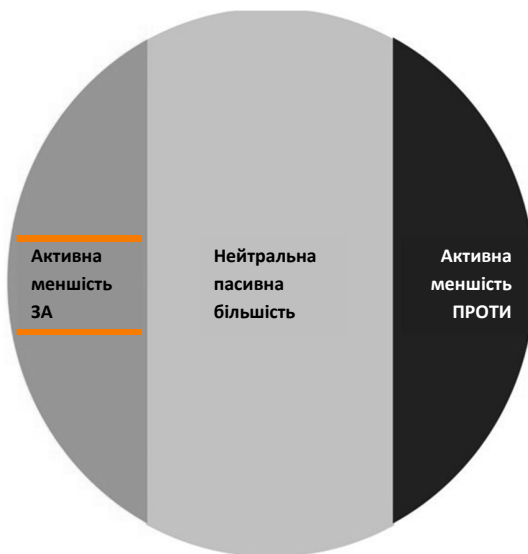
Воля народу.

1-15. Популяція повинна мати не тільки бажання чинити опір, але й здатність переносити репресивні контрзаходи з боку уряду або окупаційної сили. Населення, які тривалий період знаходяться під тиском і впливом пропаганди режиму мають меншу здатність до боротьби. Населення, які живуть в умовах значного тиску, зазвичай, або утримують власні унікальні релігійні, культурні, етнічні звичаї або асимілюються з режимом у межах інстинкту самозбереження. Планувальник повинен розрізнити думку населення про режим, і власне волю до ухвалення ризиків та поневірянь при відстоюванні цієї думки. Населення, нещодавно захоплене окупаційною військовою силою, має істотно відмінний характер від населення, що виживає в репресивному режимі протягом десятиліть.

1-16. Важливим компонентом пропаганди є розпалювання невдоволення режимом. Така діяльність може збільшити підтримку сил опору з боку населення та створити загальну атмосферу симпатії по відношенню до таких сил.

1-17. Практично в кожному сценарії сили опору мають справу з активною меншістю, що підтримує уряд, і рівновеликою кількістю населення, що підтримує сили опору (Схема 1-2). Для досягнення успіху сили опору повинні переконати центральну частину популяції, що не визначилася, яка включає пасивних прихильників обох сторін, прийняти їх бік. Підтримка пасивної частини населення це те, що потрібно повстанню для захоплення політичної влади. З підвищенням рівня підтримки повстання пасивна частина скорочуватиметься.

Схема 1-2 Підтримка повстання.

ПЕРЕВАЖНІ УМОВИ МІСЦЕВОСТІ

1-18. Для виконання бойового завдання силам опору потрібні людські та матеріальні ресурси забезпечення укриття (safe havens). Місцевість повинна мати характеристики, що дають силам опору можливість збиратися, організовуватися і відновлювати сили.

Примітки перекладача	3
Глава 1 ЗАГАЛЬНІ ПОНЯТТЯ	12
ВСТУП В НЕТРАДИЦІЙНІ ВІЙСЬКОВІ ДІЇ	12
РОЛЬ НВД В НАЦІОНАЛЬНІЙ СТРАТЕГІЇ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ... 14	
МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ СПОНСОРСТВА ЗІ СТОРОНИ США	15
СТАН МАТЕРІАЛЬНИХ І ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ.....	16
ПЕРЕВАЖНІ УМОВИ МІСЦЕВОСТІ	17
ХАРАКТЕРИСТИКИ РУХІВ ОПОРУ	18
КРИТИЧНІСТЬ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ ОЦІНКИ	20
МЕХАНІЗМИ ЗАСТОСУВАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ СПОЛУЧЕНИМИ ШТАТАМИ.	22
СІМ ФАЗ НЕТРАДИЦІЙНОЇ ВІЙНИ.	24
ПІДРОЗДІЛИ, ЩО ПРОВОДЯТЬ НВД.....	25
ІНШІ ОРГАНІЗАЦІЇ УРЯДУ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ У НВД	27
Глава 2 ОСНОВИ ОПОРУ І ЗАКОЛОТУ	28
ЧОМУ НАСЕЛЕННЯ ОПИРАЄТЬСЯ?	28
ДИНАМІКА УСПІШНОГО ПОВСТАННЯ	32
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ОПЕРАТИВНІ ШАБЛони	39
КОМПОНЕНТИ ПОВСТАННЯ	39
ДОДАТКОВІ ЕЛЕМЕНТИ ПОВСТАННЯ.....	45
ІНФРАСТРУКТУРА РУХУ ОПОРУ АБО ПОВСТАННЯ.....	46
ОРГАНІЗАЦІЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ В РАЙОНІ ДІЙ	53
МЕРЕЖІ ПІДТРИМКИ ПОВСТАННЯ	55
Глава 3 ПРИНЦИПИ РОЗГОРТАННЯ	57
ПЛАНУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ НВД.....	57
СІМ ФАЗ НЕТРАДИЦІЙНИХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ	59
ДИПЛОМАТИЧНИЙ СУПРОВІД СЕМИ ФАЗ НЕТРАДИЦІЙНИХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ	72
ТРАНСПОРТНІ МІРКУВАННЯ	74
МІРКУВАННЯ ПРО ПОСТАЧАВАННЯ	76

УПРАВЛІННЯ І КОНТРОЛЬ	82
ПРАВОВІ ОСНОВИ.....	85
Додаток А Дослідження району.....	100
Додаток Б Оцінка району силами спецназ.....	108
Додаток В Приблизна програма інструктажу для сил опору.....	113
Додаток Д Тайникові операції Спецназу.....	122
Глосарій.....	158
Посилання.....	161

ДОВІДКОВЕ ВИДАННЯ

НЕТРАДИЦІЙНІ
ВІЙСЬКОВІ ДІЇ
СИЛ СПЕЦІАЛЬНОГО
ПРИЗНАЧЕННЯ

Підписано до друку 14.02.2024 р. Формат 60x84 1/16.
Друк цифровий. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 10,25. Тираж 100 прим.

ТОВ «КНТ»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 581 від 03.08.2001 р.

Книги, які можуть вас зацікавити

Про тактику. Теорія перемоги в бою

Основы ведения боевых действий подразделений, частей и соединений иностранных армий (на примерах армий США и ФРГ). Книга врага вражеской мовой

Фахова підготовка базового рівня фахівців розвідки для частин військової розвідки та підрозділів розвідки механізованих, мотопіхотних,...

Програма базової загальновійськової підготовки (для підготовки мобілізаційних ресурсів)

Забезпечення особистої кібербезпеки військовослужбовця

Підготовка тактичних груп (відділення, взвод). Альбом схем та методичних матеріалів

Перейти до галузі права
Військове право

[Перейти на сайт](#) →